

Leeskring “De Omslag”

Verslag van de bespreking van het boek “De dinsdagvrouwen” van Monika Peetz op 24 september 2019.

Aanwezig: Gerda, Pauline, Wil, Richtje, Janny en Nelleke.

Meningen

Janny: Had het al eens gelezen, vond het toen een “leuterboek”, maar nu wel aardig.

Richtje: Leuk boek, grappig, humoristisch, originele keuze voor een verhaal.

Wil: Vond het geen boeiend verhaal en had meer diepgang verwacht.

Pauline: eenvoudig taalgebruik, door tijdgebrek niet uitgelezen.

Gerda: met plezier gelezen, geen hoogstaande literatuur.

Nelleke: slecht verhaal, niet mooi geschreven.

Marné: gemakkelijk leesbaar en spannend maar de karakters waren ongeloofwaardig, weinig diepgang.

Schrijfster

Monika Peetz is geboren in 1963 in Duitsland, studeerde in München en werkte als redacteur bij de Bayerischer Rundfunk. Ze schrijft sinds 1998 scenario's voor grote tv-producties in Duitsland en Nederland. Haar debuutroman “De dinsdagvrouwen” verscheen in 2010 en werd in 25 landen uitgegeven. Daarna verscheen in 2012 “Zeven dagen zonder” en in 2013 “Te hooi en te gras”. In 2017 schreef ze “Uitgerekend wij”. Monika Peetz woont met haar gezin in Amsterdam.

De inhoud

Judith, Kiki, Estelle, Caroline en Eva zijn vriendinnen die al 15 jaar elke eerste dinsdag van de maand eten in hun favoriete Franse restaurant “Le Jardin”. Ze kennen elkaar van een cursus Frans: Caroline, een koele sportieve advocate is getrouwd met huisarts Philip. Judith, een onzekere secretaresse is getrouwd met Arne. Eva was arts maar nu mollig, huisvrouw en moeder van vier kinderen. Estelle, de oudste is heel rijk en Kiki is altijd verliefd heeft altijd nieuwe relaties en is ontwerper bij Design Studio Talberg.

Judith wordt weduwe en vindt het dagboek van haar overleden man Arne, die de “Jakobsweg” aan het lopen was (een deel van het pelgrimspad naar Santiago de Compostella). Ter nagedachtenis aan Arne wil Judith ook die wandeltocht gaan maken. De vriendinnen besluiten om mee te gaan om de treurende Judith bij te staan, maar ze hebben ook hun eigen belangen hierbij.

Ze volgen de route die beschreven staat in het dagboek vanaf Narbonne Plage naar Lourdes. Tot hun verbazing klopt de route niet en ook het hotel Auberge Sainte Marie waar ze de eerste nacht verblijven is heel anders dan Arne beschreven heeft. Judith houdt het dagboek bij zich. Verder kan Caroline geen contact krijgen met haar man, wordt Kiki achtervolgd door Max, de zoon van haar baas die ze eigenlijk wilde ontvluchten en wil Eva naar huis omdat ze zich zorgen maakt over haar gezin, ze wordt ook constant gebeld maar besluit haar telefoon achter te laten.

Op een middag neemt Eva die ver achter de groep loopt een lift aan van Jacques, eigenaar en kok van Auberge de la Paris. Ze helpt daar met koken en komt helemaal tot zichzelf. Uiteindelijk steelt Estelle het dagboek van Arne en dan blijkt dat de beschrijvingen van de wandelpaden, hotels en restaurants overgeschreven recensies zijn. Er is ook een briefje: “Lieve Arne, Samu komt om 17 uur uit Angles, Dominique. In Angles blijkt dat Dominique verpleger is in een ziekenhuis voor Duitse pelgrims en dat Arne daar op vakantie ging omdat hij te ziek was om de wandeltochten te maken. Bovendien blijkt dat Arne wist dat Judith een verhouding met Philip had. Caroline is er intussen ook achter dat haar man haar bedriegt.

In Lourdes is de reis afgelopen. Judith gaat uit schuldgevoel werken in het ziekenhuis. Caroline is

woedend op Judith en Philip. Eva wordt door haar man en kinderen opgehaald, maar gaat alleen verder met de pelgrimstocht. Kiki durft eindelijk toe te geven aan een relatie met Max en Estelle gaat naar een duur resort.

Maanden later gaan de vriendinnen weer eten in hun restaurant. Judith komt ook en alles wordt bijgelegd.

Het boek

Het boek is oorspronkelijk als een filmscenario geschreven, wat onder andere blijkt uit de hoofdstukindelingen.

In 2003 schreef Liza van Sambeek een soort gelijk boek: "Zadelpijn en ander damesleed".

Nelleke